

One who is great in terms of wealth etc can be a king or ruler of people, whether he is capable of ruling or not. Even he is incapable of ruling e.g. minor child, diseased condition, the country can be administered by his representatives.

In the following cases, the meaning of king for the word Raja is absent. It means only big, long, greatness.

Raja Gopuram (not King's gopura but big gopura as other gopuras are smaller in size)

Raja yogam (great yoga and not king's yoga)

Raja pilavai (not king's wound but big wound)

Raja Paarvai (not king's vision but deep vision)

அல் al (great/ chief)-> அர ara->அரட்டு arattu , n. Petty chieftains; குறும் பர்.திவ்) அரட்டமுக்கி . பெரியதி . 3, 4, 10). 3. Mischief; குறும்பு மலநோ .யரட்டொதுக்கும் .காஞ் சிப்பு) சிவபு .10).

அரட்டு->அரட்டன் arattan , n. Ruler of a small territory, chief; குறுநில மன்னன்(.திவா) .

அர ara-> அரன் aran n. King; அரசன். (நாமதீப.)

अरमुडिः aramuḍiḥ A King of Nepāl; Rāj. T

அரசு arasu n. 1. Kingliness; அரசனது தன்மை. (குறள், 384, உரை.) 2. King; அரசன். (மதுரைக். 128.) 3. Kingdom, territory of a ruler; இராச்சியம். எனதுயி ரரசுவாழ் வென்ப யாவையும் (பாரத. குருகுல. 45). 4. Government; அரசாட்சி. அரசாக வெண்ணேன்மற் றரசுதானே (திவ். பெருமாள். 10, 7). 5. That which is pre-eminent; தலைமையானது. மின்னார் தமக்கோ ரரசே (கந்தபு. தெய்வ. 143). 6. An ancient title of Vēlāḷa chieftains; பண்டை வேளாளர் பட்டப்பெயர். வேளெ னவும் அரசெனவு முரிமை யெய்தினோரும் (தொல். பெர. 30, உரை). 7. Tiru-nāvukkarasu Nayanār, the author of a part of the Tēvāram; அப்பர். (பெரி யபு. திருஞான. 494.) 8. Privileges allowed to watchmen; காவற்சுதந்தரம். (P. T. L.) 9. Domain, land; பூமி. (பொதி. நி.). 10. [K. arase, M. arasu.] Pipal, 1. tr., Ficus religiosa; அரசமரம். 11. int. An exclamation equivalent to 'check', used in chess; சதுரங்கத்தில் அர சன் கட்டுப்படவிருத்தலைக் குறிக்கும் குறிப்புச்சொல்.

அரசு arasu -> ಅರಸು arusu. [Kannada, Telugu.] n. A king. ಕಜ. "ಆಸಂದುಲು ಸಲ್ವಕೋಸಮರುಸನಕನಯೆ." Appakavi. lii. 233.

அரசு arasu- > Gk. arkhos "chief

Gk arkhein "to rule. Cf.(ch=k changes as in chevi (Tamil-ear)=Kivi (Kannada-ear)

Eng. arch (adj.) "chief, principal. Extended to so many derogatory uses (arch-rogue, arch-knave, etc.) that it acquired a meaning of "roguish, mischievous," since softened to "saucy" (1662). Also found in archwife (c.1386) "A wife of a superior order."

English., archangel Low Latin archangelus, Gk. arkhangelos "chief angel," from arkh- "chief, first"

archives French. archiv, from L.L. archivum (sing.), from Gk. ta arkheia "public records," pl. of arkheion "town hall," from arkhe "government," lit. "beginning, origin, first place"

-archy suffix meaning "rule," from L. -archia, from Gk. -arkhia, from arkhos "leader, chief, ruler," from arkhe "beginning, origin, first place

Eng. monarchy "rule by one person," Old.French. monarchie, Low Latin. monarchia, Gk. monarkhia "absolute rule," lit. "ruling of one," from monos "alone" (mono-) + arkhein "to rule." Meaning "a state ruled by monarchical government" is from c.1430; monarch is from c.1450; monarchist first attested 1647.

English anarchy, from Middle.Latin. anarchia, from Gk. anarkhia "lack of a leader," noun of state from anarkhos "rulerless," from an- "without" + arkhos "leader".

அரசுக்காரன் arasu-k-kāraṇ n. Person holding particular privileges for doing police duty; காவற்சுதந்தரக்காரன். (P. T. L.)

அரசுக்காவல் arasu-k-kāval n. Inam granted for the service of performing general police duties, dist. fr. kirāma-k-kāval; பொதுப்பந்தோபஸ்து செய்வதற்காக ஏற்பட்ட மானியம். (R. T.)

அரசுதலைபணி-த்தல் arasu-talai-pani- v. intr. To be anointed as king; பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பெறுதல். அங்கர் கோனா யரசுதலை பணித்து (ஞானா. 32).

அரசுபேறு arasu-pēru n. Tax due to a king; அரசனுக்குரிய இறை. (I. M. P. Tj. 464.)

அரசுறுப்பு arasuṛuppu n. The six requisites of sovereignty; அரசுக்குரிய ஆறு அங்கங்கள். (பெரியடி. கழறிற். 36.)

அரசுக்காவல் arasu-k-kāval n. General police duty, as distinguished from village police duty; நாட்டுக்காவல். (M.M.)

அரசுகட்டில் arasu-kattil n. Throne; சிங்காதனம். அரசுக்கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன் (சிலப். மதுரைக்காண்டக் கட்டுரை, 17).

அரசுசெய்தல் arasu-sey- v. tr. To govern, reign, rule; ஆளுதல்.

அரசுசொல்லு-தல் arasu-sollu- v. intr. To say 'check', in chess; சதுரங்கவினை யாட்டில் ராஜாவுக்குப் பகைக்காயை யெடுத்துவைத்து அரசென்று கூறுதல்.

அரசுவா arasuvā n. State elephant, with its four legs, sexual organ, trunk and tail touching the ground, with white toe- nails, seven cubits in height, nine cubits long and thirteen cubits in circumference, with the fore part of the body higher than the back part; பட்டத்தியானை. (பிங்.) அரசோடு அரசுவா வீழ்ந்த (களவழி. 35).

அரசிருத்தல் arasiru- v. intr. To sit in state, as a king; அரசாக வீற்றிருத்தல். கன்னிப்பெண்ணரசிருந்து (திருவினை. தடா தகை. 43).

அரசிருக்கை arasirukkai n. 1. King's council chamber or audience hall; இராசசபை. (பிங்.) 2. Throne, the seat of the king; சிங்காதனம். தனயனாங் குலோத்துங்கற் குத் தன்னரசிருக்கை நல்கி (திருவினை. பழியஞ். 2).

அரசிலை aracilai n. (அரசு¹ + இலை). 1. Figleaf-shaped plate of metal or glass worn by little girls to cover their nudity; அரைமுடி. 2. Ornament for the head of a bull in the shape of a pipal leaf; எருத்தின் அணிவிசேடம். அரசிலை யொளிபெற மிளர்வதோர் சினமுதிர் விடை (தேவா. 764, 2). 3. Figure of a leaf as branded on beasts; மிருகங்களுக் கிடுஞ் சூட்டுக்குறி. (W.)

அரசிலைக்கரண்டி arasilai-k-karaṇṭi n. Mason's trowel; கொத்துக் கரண்டி. Loc.

அரசிலைத்தூக்கம் arilalai-t-tūkkam n. Plate of gold or silver of the shape of pipal leaf, strung in the waist-band of girl children to cover their nudity; அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண்குழந்தையின் இடையிற்கட்டுவதும் அரசிலைபோன்று பொன் அல்லது வெள்ளியாலான துமான தகடு. Loc.

அரசிலைத்தொங்கல் arasilai-t-tonṅal n. Plate of gold or silver of the shape of pipal leaf, strung in the waist-band of girl children to cover their nudity; அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண்குழந்தையின் இடையிற்கட்டுவதும் அரசிலைபோன்று பொன் அல்லது வெள்ளியாலான துமான தகடு. Loc. அரசிலைத்தூக்கம். (W.)

அரசிலைப்பஞ்சாயுதம் arasilai-p-pañjā- yudam, n. A figleaf-shaped gold ornament worn by children or women with the tāli, showing in relief the five weapons of Viṣṇu; ஐம்படைக் காப்புவகை. (J.)

அரசிறை arasirai n. (அரசு² + இறை). 1. King's tribute, public revenue; அரசாங்கவரி. (திவா.) 2. King of kings; அரசர்க்கரசன். அரசிறை யரசரொ டெழுதலும் (குளா. கல்யாண. 109).

அரசங்கம் arasaṅgam n. Requisites of regal administration, as its limbs, being six in number, viz., அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு. (குறள், 381, உரை.)

அரசங்கள் arasaṅ-gaḷ n. (அரசு + கள்). Pipal toddy; அரசமரத்தினின்றெடுக்குங் கள்.

அரசவை arasavai n. King's council chamber or audience hall; இராச சபை. அரசவை யிருந்த (பொருந. 55).

அரசளி-த்தல் arasaḷi- v.tr. To rule. அரசாள்-. திருவாரூ ரரசளிப்பவர் (பெரியபு. திருஞான. 506).

அரசாட்சி arasāṭci n. (அரசு² + ஆள்)-. Reign, rule, government; இராசரீகம். என்னேயிவ் வரசாட்சி (கம்பரா. மீட்சி. 223).

அரசாணி¹ arasāṇi n. 1. Branch of the pipal tree; அரசங் கொம்பு. அரசாணியை வழிபட்டு (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 3). 2. Marriage platform, containing a pipal branch; அரசாணிமேடை. (யாழ். அக.)

அரசாணிக்காய் arasāṇi-k-kāy n. Pumpkin. பூசணி. (M.M.)

அரசாணிக்கால் arasāṇi-k-kāl n. Pipal branch placed with those of other trees between posts, round which the bridegroom and bride pass in the marriage ceremony; விவாகமண்டபத்தில் நடப்படும் அரசங் கொம்பு. அரசாணித்தம்பம் arasāṇi-t-tambam n. Pipal branch placed in a marriage pandal; விவாகமண்டபத்தில் நாட்டப் படும் அரசங்கொம்பு. Cm.

அரசாணிப்பாளை arasāṇi-p-pāṇai n. [T. airēni.] Large painted earthen pots placed one above another on the marriage platform and often containing bits of gold in water or grain; விவாக மண்டபத்தில் வைக்கப் படும் அடுக்குப்பாளை.

அரசாணிமேடை arasāṇi-mētai n. Marriage platform, on which is planted a pipal branch; அரசங்கால் நட்ட விவாகமேடை.

அரசாள்(ளு)-தல் arasāḷi- v. tr. To reign, rule, govern. (திருவாத. பு. மந்திரி. 2.)

அரசானம் arasāṇam n. Pipal. அரசு. (மலை.)

அரசியல் arasiyal n. (அரசு + இயல்) 1. Sovereignty; இராசரீகம். 2. Requisites of regal administration. அரசங்கம். (பிங்.)

அரசு arasu -> அரசி arasi n. Queen; இராணி. மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை (தே வா. 868. 1).

அரசிப்படு-தல் arasi-p-paṭu- v. To assume airs imagining oneself to be a queen; அரசியின் தன்மை வகித்தல். சொல்லி லரசிப்படுதி நங்காய் (திவ். பெரியாழ். 2, 9, 10).

Ariki (king, queen). Easter Island, Chile

அரசு arasu -> அரசன்¹ arasaṇ n. [K. arasa, M. arasan, Tu. arasu.] 1. King, sovereign, prince; இராசன். (பிங்.) 2. Jupiter; வியாழன். (பிங்.). 3. Blue vitriol; துருசு. (மூ. அ.) 4. A mineral poison; கார்முகிற் பாஷாணம். (W.) 5. A prepared arsenic; வாணகெந்த கம். (W.) 6. Portia tree; பூவரசு. (மருத்.) 7. A common creeper of the hedges; கோவைக்கொடி. (மருத்.) 8. A person of the Vaṇṇiya caste; வன்னியன். (பொதி. நி.)

அரசசட்டம் arasa-caṭṭam n. A treatise on mathematics, not now extant; இறந்துபட்ட ஒரு கணிதநூல். (யாப். வி. 528.)

அரசநாகம் arasa-nāgam n. Winged serpent; பறவைமாநாகம். (நாமதீப.)

அரசமாடம் arasa-māṭam n. Chowli bean; பெரும்பயறு. (நாமதீப.)

அரசமுத்திரைக்காரன் arasa-muttirai-k-kāraṇ n. < அரசன் + முத்திரை Keeper of the privy seal; அரச முத்திரையை வைத்திருக்கும் உத்தியோகஸ்தன். Pond.

அரசமோகினி arasa-mōgiṇi n. Sour lime; எலுமிச்சை. (நாமதீப.)

அரசரொளி arasar-oḷi n. Splendour or glory of kings, of four kinds, viz., koṭai, talai-y-aḷi, ceṇkōl, kuṭi-y-ōmpaḷ; கொடை தலையளி செங்கோல் குடியோம்பல் என்று நான்கு வகைப்பட்டதான அரசருடைய பெருமை. (R.)

அரசவிலைமுருகு arasavilai-murugu n. An ear-ornament; காதணி வகை. (சரவண. பணவிடு. 121.)

அரசாங்கம் arasāṅgam n. 1. The six requisites of sovereignty; அரசுக்குரிய ஆறு அங்கங்கள். 2. The departments of Government; அரசியற் றுறைகள். 3. Government; அரச சாட்சி. Mod.

அரசிலக்கணம் arasilakkaṇam n. Kingly qualities; அரசர்க்குரிய குணங் கள். நித்தியகரும மகன்று வாளாவிருந்திடுத லரசி லக்கண மன்றென (மகாராஜாதுறவு, 31).

அரசநீதி arasa-nīdi n. 1. Kingly duties; இராசதருமம். 2. Political science, politics; அரசியல்கூறும் நூல். அரசருக்கு . . அரச நீதியிற்சொன்னார் (பாரத. சூது. 72).

அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம் arasarkkurudi-c-curram, n. Reliable attendants of a king, five in number, viz., நட்பாளர், அந்தணாளர், மடைத்தொழிலோர், மருத்துவர், நிமித்திகர். (பிங்.)

அரசர்குழு arasar-kulu n. Confidential councillors of a king, five in number, viz., மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், ஒற்றர். (திவா.)

அரசர்சின்னம் arasar-siṇṇam n. Insignia of royalty, twenty-one in number, viz., முடி, குடை, கவரி, தோட்டி, முரசு, சக்கரம், யானை, கொடி, மதில், தோரணம், நீர்க்குடம், பூமாலை, சங்கு, கடல், மகரம், ஆமை, இணைக்கயல், சிங்கம், தீபம், இடபம், ஆசனம். (சூடா.)

அரசர்பக்கம் arasar-pakkam n. Occupations of a king, five in number, viz., ஓதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ் செய் தல். (தொல். பொ. 75.)

அரசர்பரி arasar-pari n. Royal horse, supposed to have ears like the petals of a plantain flower, with legs, breasts, back, neck and face white, and a height of. 82 inches; அரசாங்கக் குதிரை. (பிங்.)

அரசர்பா arasar-pā n. Kind of verse. ஆசிரியப்பா. (இலக். வி. 873.)

அரசர்பின்னோர் arasar-piṇṇōr n. Vaiśyas, as next to Kṣatriyas in the system of castes; வைசியர். (சிலப். 16, 44.)

அரசர்மன்னன் arasar-maṇṇaṇ n. Duryōdhana, as a king of kings; துரியோ தனன். (சூடா.)

அரசரறுகுணம் arasar-aṟu-kuṇam n. Six measures of foreign policy of a king, viz., நட்பு, பகை, செலவு, இருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல், கூட்டல். (பு. வெ. 9, 37, உரை.)

அரசரறுதொழில் arasar-aṟu-tolil n. Six occupations of the Kṣatriya, viz., ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயி ரோம்பல், பகைத்திறந் தெறுதல். (குறள், 384, உரை.)

அரசவாகை arasa-vākai n. (Purāṇ.) Theme extolling a king's impartiality and valour; வேந்தனியல்பு கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 3.)

அரசவாரியன் arasa-vāriyaṇ n. Skilled rider, horseman; குதிரை நடத்துவோரிற் சிறந்தவன். (கலித். 96, உரை.)

அரசன்¹ arasaṇ-> Gk. arkhon "ruler,"

English, archon one of the nine chief magistrates of ancient Athens, 1659,

Arabic: ارخن ('arxon). Bulgarian: apxoHT, Finnish: arkontti, French: archonte, German: Archon, Italian: arconte, Lithuanian: archontas, Norwegian: arkont, Russian: apxoHT, (arxónt).

அரசன்¹ arasaṇ -> அரசாணி² arasāṇi, n. Queen; அரசி.அல்லியரசாணி .

அரசாணி² arasāṇi-> சாணி sāni. n. A lady, a woman of rank. சாமினி, அடிபுறா, பூங்கா. A wife, భార్య. (Commonly,) a dancing girl. వేశ్య. దొరసాని or ఏలకసాని a lady or queen, రెడ్డిసాని a farmer's wife. మంత్రిసాని a midwife. సానిది sānidi. n. A dancing girl, వేశ్య. సాణిచేప or సానిమొయ్య sāni-chēpa. n. A fish, a species of Labrus. Russell. సానివాండ్లు sāni-vāṇḍlu. n. plu. Members of the dancing caste. వ్యభిచారముచేత జీவிచే స్త్రీలజాతి.

அரசன்¹ arasaṇ -> அரசன் arayaṇ n. King; அரசன்.

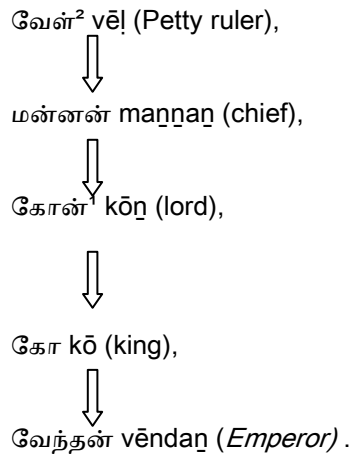
அரசன்¹ arasaṇ -> அரசன் araisaṇ n. King; அரசன். அரசரிற் பிறந்து (கம்பரா. மந்தரை. 61).

அரசன் araisaṇ-> அரசன் araiyaṇ , King; அரசன் .தேவா) அரசனா யமருலக மாள்வதற்கு .648, 4).

அரையன் araiyan-> அரையர் araiyar n. .-Priests in some Viṣṇu temples whose duty it is to chant the Divya Pr abandhas; விஷ்ணு கோயில்களில் திவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பாடுந் தொண்டுசெய்வோர் .
(கோயிலொ)36.)

முத்தரையர் muttaraiyar dynasty of feudal chiefs; ஒரு சார் சிற்றரசர்பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் .
நாலடி) தீயும், 200). Now caste name Muthirasu dynasty of feudal chiefs; ஒரு சார் சிற்றரசர்.

Five reporting hierarchy of rulers of Tamil Country.

manṇaṇ is the permanent chief of the community/people.

மன்னு-தல் manṇu- 5 v. intr. 1. To be permanent; to endure; நிலைபெறுதல். மன் னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை (குறள், 556). 2. To remain long; to stay; தங்குதல். உத்திரை வயிற்றின் மன்னிய குழவி (பாகவத. 1, பரிட்சத்து வின்றோ. 1). 3. To agree; பொருந்துதல். மன்னா சொகினம் (பு. வெ. 10, 11). 4. To persevere; விடாது முயலுதல். (W.) 5. To be steady; உறுதி யாய் நின்றல். (W.) 6. To abound; மிகுதல். மன்னிய வேதந்தரும் (ஆசாரக். 96).--tr. 1. To go near, approach; அடுத்தல். (பிங்.) 2. To pull or tuck up one's clothes, as in crossing a river; ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளுதல். சீலையை மன் னிக்கொள். Loc.

மன்னு-தல் manṇu-> மன்² maṇ n. 1. King; அரசன். மன்னுடை வேலினாய் (சீவக. 1200). 2. Kṣattriya; warrior; ஷட்த்திரியன். மன்னாகி மறையவனாய் (சேது பு. சேதுபல. 69). 3. Lord, chief; தலைவன். மன்னுயிர் நீத்தவேலின் (பு. வெ. 4, 23, கொளு). 4. Husband; கணவன். மன்னொடுங்குடி . . . வான கம் பெற்றனர் (சிலப். 25, 59). 5. The 26th nakṣatra. உத்தரட்டாதி. (பிங்.) 6. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.) 7. Meanness, inferiority; இழிவு. (சூடா.)

மன்² maṇ -> மன்னன் manṇaṇ , n. 1. King; அரசன். மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம் (புறநா. 186). 2. The Universal Lord; எப்பொருட்கு மிறை வன். (பிங்.) 3. Chief; தலைவன். சேனை மன்னர்கள் (கந்தபு. சூர. இரண்டாநாயுத். 47). 4. Husband; கணவன். மங்கை யுன்றன் மன்னனுய்ந்து வந்தது (பிரமோத். 111). 5. Man in his prime, between the ages of 32 and 48. ஆடவன், 3. (W.) 6. The 26th nakṣatra; உத்திரட்டாதி நான். (பிங்.)

Unlike Caste Brahminical Varnashram System which distinguishes Vaisya and Shudra as different Castes (actually it is Varna), Tamil Classification of merchants and peasants (i.e Vaisiyar and Vēḷāḷa) are closely related and interdependants.

Vadamalai Nighantu (வட மலை நிகண்டு) and Chadhur Agaradhi (சதுரகராதி) mentions and included Vasiyar/Vysya as a member of Vēḷāḷa Classification.

Picturization of Tamil society as displayed by Vadamalai Nighantu வடமலை நிகண்டு:

antaṇaṇ அந்தணர் : Munivan முனிவர், Pārppān பார்ப்பார் (astrologer)

arasan அரசன் : king மன்னன், Jupiter வியாழன்

Vēlālar வேளாளர் : Wealthy Merchant, தனவையர், Generous men தியாகி, seller of product from the agricultural land (agriculturalist) பூவையர்.

சதுரகராதி காட்டும் சமூகச் சித்திரம் :

antaṇaṇ அந்தணன் : Pārppān பார்ப்பான் (astrologer), Munivan முனிவர்

arasan அரசன் : King இராசா, God எப்பொருட்கு மிறைவன், Jupiter வியாழன்

Vēlālar வேளாளர் : Generous Men ஈகையாளர், of product from the agricultural land பூவையர் .

From these, it is clear that the Merchant is a member of Vēlāla community only and **antaṇaṇ, arasar and Vēlāla** classification is not a caste which allegedly decided by birth. Moreover, Madras Tamil Lexicon also mentioned that the word வேளாளன் vēl-ālaṇ not only means வேளாள vēlāla but also Merchant வையன் [vaisyas collectively (not caste) of Today].

According to Sanskrit Dictionary, the word vaisya not only means a trader but also peasant/ agriculturalist.

वैश्यः vaiśyaḥ n. A man of the third tribe, **his business being trade and agriculture; a peasant**; विशत्याशु पशुभ्यश्च कृष्यादावरुचिः शुचिः । वेदाध्ययनसंपन्नः स वैश्य इति संज्ञितः ॥ Padma Purāṇa. (He is supposed to have sprung from the thighs of *Puruṣa*.; cf. ऊरु तदस्य यद्वैश्यः Rv.1.9.)

Moreover, the words Vaisya karma and Vaisya VRti denote business or occupation which may be trade or agriculture. Occupation or business of a Vaisya is not restricted to trade. But it includes agriculture.

वैश्यः कर्मन् / वैश्यः वृत्तिः f. the business or occupation of a Vaiśya; **trade, agriculture** &c.

We have to find out the origin of the word Vaisiyar/Vaisya. According to these Nighantus, these Vēlālas are having the title Vaisiya namely taṇa-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar, as they own wealth, land, cows. The Vēlāla who possess the wealth is called as taṇa-vaisiyar/Dhana Vaisya, the Vēlāla who possess the land is called as pū-vaisiyar/ Bhu Vaisya, the Vēlāla who possess cows is called as kō-vaisiyar/Gō Vaisya. Because of possession of any goods, one is called as Vaisiyar/Vaisya. If there is no possession, one can not be called as merchant or trader as there is nothing to trade or mercantise. Therefore, one who possess land and cows is able to trade or sell out the goods in excess than the requirement is called as Vaisiyar. Generally, Vēlāla people normally sell the products produced from land and Cows (Milk items) which are possessed by them. Therefore possession decided the classification of society. The word Vaisiyar is a Tamil word and the word Vaisya is borrowed by Sanskrit language.

வை³-த்தல் vai- , 11 v. tr. [T. vēyu, K. bay, M. vay.] 1. To put, place; இடுதல். வழக் கினுள் வைக்குந் தன்னாளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர் கண்மணி நிற்கென வைத் ததும் (கம்பரா. சூளா. 81). 3. To seat; இருக்கச் செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. To lay by, deposit, store up; சேமித்தல். வைத்த பொருளும் (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத் தனன் றனக்கே தலையு மென்னாவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். **10. To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நித்திலம் வைப்பவும் (சிறுபாண். 149). நிரம்பப் பணம் வைத்திருக் கிறான்.** 11. To contain; அமைதல். இது எத்தனை அறை வைத்த பெட்டி? 12. To keep, as mistress; வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல். 13. To allow to remain unaltered; நிலைமாறாதபடி செய்தல். 14. To create, set up; நிருமித்தல். வைத்தானை வானோ ருலக மெல்லாம் (தேவா. 384, 8). 15. To prepare; தயாரித்தல். குழம்பு வை. 16. To conduct or maintain for profit; நடத்துதல். கடை வைத்திருக் கிறான். 17. To pay due regard to; மதித்துப் போற்றுதல். தந்தைதாயார்களை வைத்திருப்பதிலிருந்து ஒருவன் குணத்தை அறியலாம். 18. To imagine, suppose; உண்மையென்று கொள்ளுதல். 19. To fix, determine; வரையறுத்தல். வைத்த நாள்வரை யெல்லை (திவ். திருவாய். 3, 3, 10). 20. To maintain, as accounts; கணக்கு முதலியன எழுதி

வருதல். 21. To mention; எடுத்துச் சொல்லுதல். கண்மணி நிற்கென வைத்ததும் வைப்பாய் (கம்பரா. சூளா. 81). 22. To consider; மனத்திற்கொள்ளுதல். மற்றை யான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் (குறள், 214). 23. To meditate upon; தியானித்தல். சிந்தையி லவன் றன் சேவடிவைத்து (சிலப். 11, 106).--aux. An auxiliary verb; ஒரு துணைவினை. அங்கே போட்டு வை.

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> வைத்தநிதி vaitta-nidhi, n. having or possessing or hoarding of wealth வைத்தமாநிதி. வைத்தநிதியே மணியே யென்று வருந்தி (தேவா. 983, 5).

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> வைத்தமாநிதி vaitta-mā-nidhi, n. Hoarded wealth; சேமித்துவைக்கப் பட்ட பொருட்குவை. வைத்தமாநிதியா மதுகுதனையே யலற்றி (திவ். திருவாய். 6, 7, 11).

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> வைப்பு vaippu , n. 1. Placing; வைக்கை. பிறபொருள் வைப்போடு (சிலப். 10, கட் டுரை, 17). 2. Deposit, hoard, treasure; சேமநிதி. நல்லடியார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை (தேவா. 818, 2). 3. Buried treasure, treasure-trove; தையல் . செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும் (திருவிளை .மேருவை .1). 4. Place; இடம். (பிங் .5. Land; நிலப்பகுதிகண்ணகன் வைப் . பிற்றாயினும் .புறநா)18). 6. Town; ஊர்வேறு . பல் வைப்பும் .திருமுரு) 224). 7. World; உலகம். வேதமுற் றியங்கு வைப்பின் .பிணிவீட் .கம்பரா)113). 8. That which is artificial; செயற்கையானது .9. Artificial preparation; செயற்கைச்சரக்குவைப் . புப் பாஷாணம் .10. சூனியம், 6, 7. 11. Concubinage; கூத்தியாள் வைத்துக்கொள்கை. 12. வைப்பாட்டி .13. (Pros.) Short, final lines of certain kinds of kali

வைப்பு vaippu-> வைப்பன் vaippan, n. One who is a treasure; சேமநிதி போன்றவன். தொழும் பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே (திருவாச. 5, 392).

வைப்பு vaippu-> வைப்பிடம் vaippiṭam, n. < id. Place of deposit; பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம். நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கி னேன் (திருவாச. 30, 3).

வைப்பிருக்கை vaippirukkai , n. Store-house; பண்டசாலை. (நாமதீப. 490.)

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> (வைச்சு Vaiccu)-> (வைச்சிகள் Vaiccikan) -> வைசிகள் vaicikan, **Man belonging to the Vaiśya community who possesses Cow, land and Wealth;** வைசியன். [வைசிகள் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை (தொல். பொ. 632).]

வைசிகள் vaicikan->வைசியன் vaisiyan , n. < vaiśya. Trader, merchant, one of nāl-vakai-varuṇam, q.v.; of three classes, viz., taṇa-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar; நால்வகைவருணத்துள் தனவைசியர் பூவைசியர் கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்.

(வைச்சு Vaiccu)-> (வைச்சிகள் Vaiccikan) -> (மைச்சிகள் maiccikan)-> மச்சிகள் maccikan , n. cf. வைசிகள் .Trader; வர்த்தகன் .மச்சிகளெழுந்து கம்பவாணரை மகிழ்ந்துபோற்றி)திருவிரிஞ்சைப் . வழித்துணை .42).

வைசியன் vaisiyan-> Skt वैश्यः vaiśyḥ वैश्यः A man of the third tribe, **his business being trade and agriculture; a peasant;**

Compare this with

வை vai- (**To possess, have, keep, hold in possession**)-> (வய்)-> (வச vasa)-> வசம்¹ vasam, n. 1. Possession, charge, custody, care; அதீனம். மாயப்பிறவி யுன் வசமே வைத்திட்டிருக்கும் (திருவாச. 33, 8). 2. Power; control; ஆட்சி. (யாழ். அக.) 3. Subordination, subjection, dependence; கீழ்ப்படிகை. (W.) 4. Order, regularity; ஒழுங்கு. (W.) 5. Directness, straightness; நேர். Loc. 6. Real state or condition; நிலைமை. அவன் அங்கே வச மறியாமற் போனான். 7. Ability, possibility; இய லுகை. பொய்த்துயில் கொள்வான்றனை யெழுப்ப வசமோ (தாயு. ஆனந்தமான. 7). 8. Side; பக்கம்.

சப்பட்டை வசமாய்வை. (W.) 9. Copying paper; folio; நகல் எழுதும் காகிதம். Nāñ. 10. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)--part. Through; மூலமாய். அவர்வசம் புஸ்தகங்களை அனுப்பியிருக்கிறேன்.

வசம்¹ vasam-> வசியர் vasiyar n. Members of the Vaiśya; வைசியர். அன்பார் வசியர்க்கே யாம் (சைவச. பொது. 95). (சூடா.)

வய்-> வச vasa-> Skt वश् वाś P. (वष्टि, उशित) 1 To wish, desire, long for; निःस्वो वष्टि शतं शती दशशतम् Śānti 2.6; अमी हि वीर्यप्रभवं भवस्य जयाय सेनान्यमुशन्ति देवाः Ku.3.15; Ś.7.26; वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः Sk. -2 To favour. -3 To shine (कान्तौ). -4 To aver, maintain, declare for; यत् सात्वताः पुरुषरूपमुशन्ति सत्त्वम् Bhāg.12.8.46;1.5.1.

வய்-> வச vasa-> Skt वश् वाś a. 1 Subject to, influenced by, under the influence [i.e. Possession] or control of, usually in comp; शोकवशः, मृत्युवशः &c. -2 Obedient, submissive, compliant. -3 Humbled, tamed. -4 Charmed, fascinate- ted. -5 Subdued by charms. -शः, -शम् 1 Wish, desire, wil; Ait. Up.5.2. -2 Power, influence, control, mastership, authority, subjection, submission; स्ववश 'subject to oneself', independent; परवश 'under the influence of others'; अनयत् प्रभुशक्तिसंपदा वशमेको नृपती- ननन्तरान् R.8.19; वशं नी, or आनी to reduce to subjection, subdue, win over; वशं गम्-इ-या &c. to become subject to, give way, yield, submit; विषमालोड्य पास्यामि मा कीचकवशं गमम् Mb.4.21.48; न शुचो वशं वशिनामुत्तम गन्तुमर्हसि R.8.9; वशे कृ or वशीकृ to subdue, overcome, win over; to fascinate, bewitch; वशात् (abl.) is frequently used adverbially in the sense of 'through the force, power or influence of', 'on account of', 'for the purpose of'; दैववशात्, वायुवशात्, कार्यवशात् &c. -3 Being tamed. -4 Birth. -शः The residence of harlots

From the word वैश्यः vaiśyḥ, the following word विश् viś is derived and not otherwise.

वैश्यः vaiśyḥ-> विश् viś m. 1 A man of the third caste, a Vaiśya. -2 A man in general. -3 People.

विश् viś f. 1 People, subjects; शश्वद्येषु विशामनन्यविषयो रक्षाधिकारः स्थितः Mv.1.25. -2 A daughter; Ms.3.148. -3 Ved. Entrance. -4 A family, tribe, race. -5 A settlement, dwelling. -6 (pl.) Property, wealth.

Sanskrit pandit could not explain the origin of the words वैश्यः vaiśyḥ and विश् viś . Instead, they claim that the word वैश्यः vaiśyḥ is derived from विश् viś . It is absolutely false. The word विश् viś denotes in partilucar a man belonging to Vaiśya community. The same is not a general word to denote entire Vaiśya Community.

Tholkappiyam explains the occupation of a vaisya.

வைசிகன் பெறுவன :

Vaisigan perume Vaniga Vaazhkkai
Meytheri Vagaiyin envagai Unvin
Seythiyum varaiyaar appaalana.

வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை
மெய்தெரி வகையின் எண் வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார் அப்பாலான. (மரபியல் : 78)

பொருள் : எண்வகை உணவாவன : நெல், காணம், வரகு, இறுங்கு, தினை, சாமை, புல், கோதும்பை
இவற்றை உண்டாக்குகின்ற உழவுத் தொழிலும் வைசியர்க்குரியதாகும்.

Entitlement of Merchant: living as trader, peasant to produce 8 kinds of grains i.e. Paddy, horse gram, Common millet- Paspalum scrobiculatum, Great millet, Italian millet - Setaria italicum, Poor-man's millet- Panicum crusgalli, grass, and wheat. This list is not limited one.

Tholkappiyam has not stated வாணிகன் பெறுமே வைசிக வாழ்க்கை. Instead it has stated வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை only. It means he [pū-vaisiyar, kō-vaisiyar] who possesses cows and land can have the livelihood of a trader. Therefore he who possesses land and cows can sell the produces from them and thereby possesses the wealth [taṇa-vaisiyar].

If the word Vaisiyar or Vaisya means merchants, the words namely taṇa-vaisiyar, pū-vaisiyar, kō-vaisiyar are meaningless. This is because, he [taṇa-vaisiyar] who have Dhana/Thana/ (Wealth) can not trade it, he [pū-vaisiyar] who have pū/Bhu/ (land) can not trade it, he [kō-vaisiyar] who have kō/ Gō / (Cows) can not trade it. They are merely selling them. They can be termed as seller/ broker. They can not trade them.

There is another proof that Vēlāḷas and Vaisiyars (Vaisya) were doing agriculture.

இளங்கோ iḷaṅ-kō , n. 1. Prince who is either a brother or a son of the king; யுவராசன். இளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ முன் னென (மணி. 4, 125). 2. Agriculturist considered to be a member of a sub-division of the Vaiśya caste; பூவைசியன். (பிங்.)

பூவைசியன் (pū vaisiyan/ Bhu Vaisya) have the title of இளங்கோ iḷaṅ-kō. கோ kō means king. From this it is clear that they might be the Vēḷir who are not only landlords/agriculturalist, but also ruled the counties.

இடையர் **iṭaiyar is denoting** herdsmen as those who graze their cattle (kō-vaisiyar/Gō Vaisya) and standing in between the warrior group and agricultural people. Compare:

இடை¹ iṭai n. [M. *iḍa*.] 1. Middle in space, midst, centre; நடு. (திவா.) 2. Middle in time; மத்தியகாலம். இடைக்கொட்கின் (குறள், 663). 3. Middle of the body, the waist; அரை. மின்னேர் நுடங்கிடை (திருவாச. 11, 9). 4. Middle- class people; மத்தியதரத்தார். இடையெலா மின் னாமை யஞ்சும் (நாலடி. 297). 5. **The herdsman caste; இடைச்சாதி.** 6. (Gram.) Medial consonants of the Tamil alphabet. இடை யெழுத்து. அவ்வழி யுயிரிடைவரின் (நன். 220). 7. (Gram.) Indeclinable particle, as one of the parts of speech. இடைச்சொல். (நன். 239.) 8. Place, space; இடம். கருங்கல் லிடைதொறும் (புறநா. 5, 1). 9. Left side; இடப்பக்கம். எங்கள் பெம்மானிடையாளை (அபிரா. 84). 10. Way; வழி. நீரில்ல நீளிடைய (புறநா. 3). 11. Connection; தொ டர்பு. உங்களோ டெங்களிடையில்லையே (திவ். திரு வாய். 8, 2, 7). 12. Suitable time, opportunity, season; சமயம். உடையோர் போல விடையின்று குறுகி (புறநா. 54). 13. Cause; காரணம். இடை தெரி வரியது (குளா. கலியாண. 144). 14. A measure of length, breadth, thickness; நீட்டலளவையு ளொன்று. (W.)--(Gram.) Sign of the loc.; ஏழு னுருபு. நிழலிடை யுறங்குமேதி (கம்பரா. நாட்டுப். 6).

kō-vaisiyar/Gō Vaisya are possessing cows and therefore they have the title of கோ² kō denoting ruler. Cow was regarded as the greatest wealth and he who possesses more power has become the ruler or chief.

கோ + முற்று-> கோமுற்றவர் kō-muṭṭavar n. Kings; அரசர் .பக் .அஷ்டாதச) கோமுற்றவர் கொள்ளு தல் . 71).

கோ + முற்று-> கோமுட்டி kōmuṭṭi , n. Telugu-speaking merchant-caste; தெலுங்கு வைசிய சாதியார் கோமட்டி.

கோமுட்டி kōmuṭṭi-> கோமட்டி kōmaṭṭi n. [Telugu. kōmaṭi. Malayalam. komaṭṭi.] Telugu-speaking merchant-caste; தெலுங்கு வைசிய சாதியார்.

கோ; kō n. (Skt gō). 1. Cow; பசு. (பிங்.) 2. Bull; எருது. ஒரு கோவை யேறி (இலக். வி. 907, உரை). 3. Heaven; சுவர்க்கம். உயர்கோவைத் தரு கோவை (இலக். வி. 907, உரை). 4. Aerial region, sky; ஆகாயம். (பிங்.) 5. Earth; பூமி. (பிங்.) 6. Cardinal points, direction; திசை. (பிங்.) 7. Ray, beam; கிரணம். (பிங்.) 8. Thunderbolt, as the weapon of Indra; வச்சிராயுதம். (பிங்.) 9. Arrow; அம்பு. (பிங்.) 10. Eye; கண். கோலாணைக் கோவழ லாற் காய்ந்தார் (தேவா. 520, 7). 11. Speech, word; சொல். (பிங்.) 12. Water; நீர். வரு கோவைச் சூடி (இலக். வி. 907, உரை). 13. Sap, juice; இரசம். (தைலவ.)

கோ; kō -> கோ³ kō (he who possess more cows i.e. wealth) n. [M. kō.] 1. Emperor; சக்கரவர்த்தி. கோக்கண்ட மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் (தமிழ்நா. 126). 2. King; அரசன். (பிங்.) 3. Great man, eminent person; பெருமையிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 4. Father; தகப்பன். நின்கோ வரினு மிங்கே வருக (கலித். 116). 5. Leadership, domination; தலைமை. ஐவர் வந்து கோச்செய்து குமைக்க (தேவா. 997, 6). 6. Mountain; மலை. கோக்க டோறு மின்வான் வீசி (சிவப்பிர. வெங்கைக்கலம். 84). 7. [K. kōva.] Potter; குசவன். மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே (புறநா. 256, 7).

கோச்செய் தல்-kō-c-cey- v. To rule; அதிகாரஞ் செய்தல் .தேவா) ஐவர் வந்து கோச்செய்து சமைக்க . 997, 6).

கோமகன் kō-makan n. 1. Prince, son of a king; அரசகுமரன். கோமகற் பெற்று (பெருங். நரவாண. 7, 36). 2. King; அரசன். கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி (சிலப். 30, 6). கோமான்¹ kōmān n. [M. kōmān.] 1. King; அரசன். வத்தவர் கோமான் வயவர் திரிதர (பெருங். உஞ்சைக். 44, 93). 2. Person of eminence, Lord; பெருமையிற் சிறந்தோன். கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய் (தேவா. 1236, 1). 3. Spiritual preceptor; குரு. (பிங்.) 4. Elder; மூத்தோன். (திவா.)

Herdsmen (kō-vaisiyar/Gō Vaisya) is usually having the rod or stick in his hand to regulate the herds. For this reason only, the king was having the sceptre in hand. Therefore the head of இடையர் itaiyar **was entitled to have scepter in his hand.** கோ³ kō (he who merely possess more cows i.e. wealth) has to report கோன் kōn who is entitled to **have scepter in his hand.**

கோல்¹ kōl n. [J.T. kōla, K. M. kōl, Tu. kōlu.] 1. Rod, stick; கம்பு .கலித்) அலைக் கொரு கோறா .82). 2. Branch; மரக் கொம்பு. (சூடா (.3. Staff; ஊன்றுகோல்நாலடி) கோலுன்றி ., 13). 4. Sceptre; செங்கோல் . வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் கோலதாஉங் கோடா தெனின் குறள்), 546). 5. Measuring rod; அளவு கோல் .நகரப் .கம்பரா) கோலிடை யுலக மளத்தலின் .11). 6. Brush, pencil, as for painting; சித்திரத் தீட்டுங் கோல்.நளன்று .நைடத) இன்னமுது கோறோய்த்து (.பிங்) . 89). 7. Staff or stamp for marking; முத்திரைக்கோல்) .W.) 8. Stick used for churning the flint stone to produce fire; தீக்கடைகோல்கைக்கோ . லுமிழ்ந்த வெற்படு சிறுதீ .நரவாண .பெருங்)8, 134). 9. Rattan, cane; பிரம்பு .10. Horse-whip; குதிரைச்சம்மட்டி (.சூடா) .11. Ploughshare; கொழு (.பிங்) .12. Arrow; அம்புஐங்கோலை வென்றுகைக் . கொண்டமூக் கோலன் .காப்பு .கலம் .திருவேங்)3). 13. Spear; ஈட்டி (.சூடா) .14. Handle, as of an umbrella; கோ லாக .பரிபா)3, 74). 15. Lute-string; யாழின் நரம்பு .சீவக) விரல் . . . கோல்பொரச் சிவந்த . 459). 16. Balance on the principle of a steel-yard, beam of scales; துலாக்கோல்(.பிங்) . 17. Libra of the zodiac; துலாராசி (.திவா) .18. The month Aippaci; ஐப்பசிமாதம். (தைலவ .பாயி .55.) 19. Government, rule; அரசாட்சிமன்னவன் கோற் கீழ்ப் படின . (குறள், 558). 20. Exquisite workmanship; அணியின்சித்திரவேலை. . . வார்கோல் . குறுந்தொடி மகளிர் .புறநா)36, 2). 21. Roundness, rotundity; திரட்சிகோன்றி . வளையினார்க்கு .சீவக)209).

கோற்காரன் kōr-kāraṇ n. [K. kōlukāra, M. kōlkāran, Tu. kōlukārē.] Lit., one having a staff. [கோலையுடையவன் [1. A village-servant; கிராம ஊழியக்காரன்) .G. Sm. D. I, i, 127.) 2. Ferryman; ஓடந்தள்ளுவோன். Loc.

கோற்றொழில் kōrrolil n. 1. Rule or government of a kingdom, as symbolically expressed by sceptre-wielding; [செங்கோல் செலுத்துதற் றொழில்] அரசாட்சி செய் கை. கோற்றொழிற் கொற்றம் (பெருங். மகத. 23, 60). 2. Fine workmanship; அரிய வேலைப்பாடு. கோற் றொழில் விளங்குந் தொடி (கலித். 100, உரை).

கோற்றொழிலவன் kōrrolilavaṇ n. Guard or watchman armed with a stick, stationed at the porch of a king's palace; ஆசாவாசலிற் கோல்கொண்டு காவல்செய் பவன். கோற்றொழிலவற்குக் கூறின னிற்ப (பெருங். உஞ்சைக். 47, 10).

கோற்றொழிலாளர் kōrrolil-ālar n. King's attendants armed with sticks, their duty being to disperse the crowd and clear the way for the king to pass; தண்டத்தைக் கையேந்தி அரசர்க்குமுன் வழிவிலக்குவோர். கோற்றொழிலாளர் மாற்றுமொழி யியம்ப (பெருங். உஞ்சைக். 58, 76).

கோல்¹ kōl-> கோன் kōṇ n. [M. kōn.] 1. King; அரசன். 2. Master, lord; தலைவன். உண்மை யுமா யின்மையுமாய்க் கோனாகி (திருவாச. 5, 15). 3. Title of the Iṭaiyar caste; இடையர் பட்டப்பெயர் கோனான். Loc.

Du. koning, O.N. konungr, Dan. konge, O.S., O.H.G. kuning, M.H.G. kunic, Ger. König, O.E. cyning "king, ruler, English King

கோன்மை kōṇmai n. [M. kōṇma.] Rule, sovereignty; அரசாட்சி. பாய்திரை யுலகக் கோன்மை (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 276).

கோனடிதொடுதல் kōṇ-aṭi-toṭu- v. intr. To swear upon king's feet; அரசனடிமேல் ஆணையிடுதல். உசாவுவங் கோனடி தொட்டேன் (கலித். 94, 36).

கோனாடு kō-nāṭu n. A division of Chola country; சோணாட்டு உட்பிரிவுகளுள் ஒன்று. (புறநா. 54.)

கோன் kōṇ -> கோனான் kōṇān n. [T. kōṇāri.] Title of the ḷṭaiyar caste; இடையர் பட்டப்பெயர். எந்தக் கோனான்றன் கையிற் கொடுத்தானோ (விறலி விடு. 703).

கோனிச்சி kōṇicci n. A woman of ḷṭaiyar caste; இடைச்சி. (யாழ். அக.)

Moreover the word உழவன் uḷavan not only means a plough man but also, புவைசியன் (*pū vaisiyan/Bhu Vaisya*) and Śūdra ; சூத்திரன். Tamil Lexicon as stated below:-

உழவன் uḷavan , n. \ 1. Plough- man, agriculturist; உழுபவன். பயந்த விளைநில முள்ளு முழவன் (நாலடி, 356). 2. Member of the ploughing class in an agricultural tract; மருத நிலக் களமன். (தொல். பொ. 20, உரை.) 3. Member of the Śūdra caste; சூத்திரன். (பிங்.) 4. Member of the cultivating division of the Vaiśya caste; புவைசியன். (பிங்.) 5. Ploughing ox; ஏர்மாடு. Loc.

These Vaisyar/Vaisyas are again divided into Kavippar, Ippar and peruṇ-kuṭiyar.

கவிப்பர் kavippar, n. One of three main divisions of Vaiśya caste, as those whose store of wealth is so large as to immerse a cow within it, the other two being ippar, peruṇ-kuṭiyar; பசுமறையத்தேடிய பொருளுள்ள வணிகவகையினர். (சிலப். 15, 179, அரும்.).

தனன் taṇan, n. Title of the Vaiśya caste; வைசியர் பட்டப்பெயர். சருமன் வருமன் றனன்றாசன் சார்த்திவழங்கு மியற்பெயர்கள் கோச்செங். 69);

There is one more proof that these வேளாள vēl-āḷa community and புவைசியன் community are one and the same. The word வேளாளன் not only means Vēlāḷa, but also vaisiyan people/community. Later this word was extened to denote labour class namely Śūdra; சூத்திரன்.

வேளாளன் vēl-āḷan, n. 1. Liberal person; உபகாரி. வேளாளனென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான் (திரிகடு. 12). (பிங்.) 2. Vēlāḷa, a caste; ஒரு சாதி. 3. A person of Vēlāḷa caste; வேளாளசாதியான். 4. Vaiśya; வைசியன். (பிங்.) 5. Śūdra; சூத்திரன். (பிங்.)

வேளாண்மாந்தர் vēlāṇ-māntar , n. Vēlāḷas; வேளாளர். (தொல். பொ. 635.)

வேளாளன் vēl-āḷan , n. 1. Liberal person; உபகாரி. வேளாளனென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான் (திரிகடு. 12). (பிங்.) 2. Vēlāḷa, a caste; ஒரு சாதி. 3. A person of Vēlāḷa caste; வேளாளசாதியான். 4. Vaiśya; வைசியன். (பிங்.) 5. Śūdra; சூத்திரன். (பிங்.)

According to Madras Tamil Lexicon, The title of வேள்² vēl was granted by the great ruler to Vēlāḷas; வேளாள community. This title of வேள்² vēl was assumed by Chalukya Kings .

வேள்² vēl , n. 1. One belonging to the Vēḷir class; வேளிர்குலத்தான். தொன்முதிர் வேளிர் (புறநா. 24). 2. Cāḷukya king; சளுக்குவேந்தன். (பிங்.) 3. Petty ruler; chief; சிற்றரசன். (குடா.) 4. Title given by ancient Tamil kings to Vēlāḷas; பண்டைத் தமிழரசரால் வேளாளர் பெற்ற ஒரு சிறப் புரிமைப்

பெயர். (தொல். பொ. 30.) செம்பியன் தமிழவேள் என்னுங் குலப்பெயரும் (S. I. I. iii, 221). 5.
Illustrious or great man; hero; சிறந்த ஆண் மகன். (யாழ். அக.) பாப்பைவேளே (பெருந்தொ.

Tholkappiyam mentioned about the right to have the title of வேள் and அரசு. According to Tamil Lexicon, these Vēlāḷa chieftains had the title of அரசு.

அரசு aracu. An ancient title of **Vēlāḷa** chieftains; பண்டை வேளாளர் பட்டப்பெயர். **வேளே னவும் அரசெனவு முரிமை யெய்தினோரும் (தொல் .பொ. 30, உரை)**

From this, it is clear that a person belonging to வேளாள vēlāḷa/ agricultural society were not only professed as traders (pū vaisiyan/ Bhu Vaisya) and ruled as a petty kings & rulers (சிறற்றரசர்) . They occupied an important role in Tamil Society. Therefore it is more clear that the vēlāḷa people and their chieftains have the titles of Vēl and Arasu.

Chera, Chola, Pandya kings were wearing the following flowers to identify their kingdom and clan.

Cheras – Palmyra flower

Chola - bauhinia (atti)

Pandya – margosa

பனந்தாரான் paṇan-tārāṇ *n.* Lit., one who wears a garland of palmyra flowers. [பனம்பூமாலை தரித்தோன்] Cēra king; சேரன். (யாழ். அக.)

ஆரி² āri *n.* Cōḷa king, as having the bauhinia (ஆர்) for the royal flower; சோழன். (சூடா.)

வேம்பன் vēmbaṇ *n.* Pāṇṭiyaṇ, as wearing a garland of margosa flowers; [வேப்பம்பூ மாலையை யுடையவன்] பாண்டியன். சினை யலர் வேம்பன் றேரானாகி (சிலப். 16, 149).

வேய்¹-தல் vēy- *v. tr.* 1. To cover, as a building; to roof, thatch; மூடுதல். பிறங்கழல் வேய்ந்தன (பு. வெ. 3, 22). 2. To put on, as a garland; to wear, as crown; சூடுதல். புதன்மானப் பூவேய்ந்து (மதுரைக். 568). நுமர்வேய்ந்த கண்ணி யோடு (கலித். 83). 3. To surround; சூழ்தல். மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிஞ்ஹு (சீவக. 1769). 4. To set, as gems; பதித்தல். வேய்ந்த மாமணிக் கவசமும் (பாரத. காண்டவ. 8). 5. To be fitted with; பொருந்துதல். கார்மலர் வேய்ந்த . . . பரப்பாக (கலித். 98). 6. To bore; துளைபோடுதல். (அக. நி.)--*intr.* To open, blossom; மலர்தல். (கல்லா. 20, 5, உரை.)

வேய்¹-தல் vēy- > (வேய்ந்து vēyndu) -> வேந்து vēndu *n.* 1. Kingly position; அரசுபதவி. வேந்தனும் வேந்து கெடும் (குறள், 899). 2. Kingdom, royalty; இராச்சியம். (பு. வெ. 4, 5, உரை.) 3. Indra; இந்திரன். (அரு. நி.) 4. King; அரசன். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் (குறள், 895).

வேந்து vēndu-> வேந்தன் vēndaṇ *n.* 1. Indra; இந்திரன். வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் (தொல். பொ. 5). 2. King; அரசன். பாடல்சான்ற விறல்வேந்த னும்மே (புறநா. 11). 3. Sun; சூரியன். (சூடா.) 4. Moon; சந்திரன். (சூடா.) 5. Bṛhaspati; வியாழன். (சூடா.)

For the said reason, they were called as வேந்தர் vēndaṇ. Chera, Chola and pandya emperors are alone entitled to wear flower garlands. However, the Tamil words வேள்² vēl (Petty ruler), மன்னன் manṇaṇ (chief), கோன்¹ kōṇ (lord), கோ kō (king), வேந்தன் vēndaṇ (*Emperor*) have been later used in the same sense to denote king or emperor.

அரசு arasu and அரசன்¹ arasaṇ are not derived from இராசன் irāsaṇ or राजन् rājan. They are separately formed. Infact, Sanskrit has borrowed राजन् rājan from the Tamil word இராசன் irāsaṇ only.

இர் ir-> இருமை¹ irumai n. 1. Greatness, largeness, hugeness, eminence; பெருமை. (தொல். சொல். 396, உரை.) 2. Blackness; கருமை. (சீவக. 1171.)

இரு iru-> (இர ira) -> இரட்டி iratti. n. (T. reddy.) Name of a Telugu caste of cultivators. ரெட்டி.
இரட்டியாம் பண்ட குலத்தின் .வெங்கையு)64.) .

இரட்டி iratti. -> రెడ్డి redḍi. [Tel.] n. A title annexed to the proper names of the members of the farmer caste. The head man of a village.

இரட்டி iratti-> இரட்டர் irattar n. Rāṣṭrakūṭa kings: இராஷ்டிரகூட அரசர். ஒண்டிற லிரட்ட மண்டலம் (சோழவமி. பக். 91)

இரு iru-> (இராīrā)-> இராசன் irāsaṇ n. 1. King; அரசன். 2. Moon; சந்திரன். இராகுதசையில் வாழ்ந் தவ னில்லை, இராசதசையில் கெட்டவ னில்லை. 3. The greatest or the most superior; தலைவன். கவிராசன். 4. Indra; இந்திரன். 5. Yakṣa; இயக்கன்.

இராசகரம் irāsagaram n. King's palace; அரண்மனை. Loc.

இராசசக்கரம் irāsa-cakkaram n. King's command; அரசாணை. (தக்கயாகப். 2, உரை.)

இராசதானம் irāsa-tāṇam n. Capital city; தலைநகர். Pond.

இராசபத்திரம் irāsa-pattiram n. Royal edict; அரசனுடைய உத்தரவு. (W.)

இராசபாதை irāsa-pāḍai n. King's highway, public road; பொதுச்சாலை. (W.)

இராசபோகம் irāsa-pōgm n. Taxes levied for protecting property; அரசர்க் குரிய பாதுகாவல்வரி. (T. A. S. iv, 8.)

இராசமணி irāsa-maṇi n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

இராசகற்பனை irāsa-karṇai n. Royal command, order of a king or other ruling power; அரசனாணை. (W.)

இராசகன்னி irāsa-kaṇṇi n. King's daughter, princess; அரசிளம்பெண்.

இராசகனி irāsa-kaṇi n. Lime, fruit of Citrus medica-acida; எலுமிச்சை. (மலை.)

இராசகாரியம் irāsa-kāriyam n. 1. King's duty, affairs of state; அரசியல். 2. Service of the king; அரசர்க்குச் செய்யும் ஊழியம். 3. Matters of great importance; மேலானகாரி யம். Colloq.

இராசகீயம் irāsakīyam n. 1. Matters pertaining to the king; அரசனுக்குரி யது. 2. Politics; இராசாங்கசம்பந்தமானது.

இராசகுஞ்சரம் irāsa-kuṇjaram n. 1. State elephant; அரசுவா. ஏழுய ரிராசகுஞ் சரமேல் . . . வந்தான் (பாரத. இந்திரப். 6). 2. King of kings; அரசர்தலைவன். இராசகுஞ்சரம் பிறந்திடும் (பாரத. சம்பவ. 13)

இராசகுமாரன் irāsa-kumāraṇ n. King's son, prince; சோமகன்.

இராசகுலம் irāsa-kulam n. 1. Royal family; அரசகுடும்பம். 2. Races of kings of ancient India, which were three, viz., குரிய குலம், சந்திரகுலம், அக்கினிகுலம்.

இராசகோலம் irāsa-kōlam n. Court dress of a king, royal robes; அரசன் கொலு உடை.

இராசகோழை irāsa-kōlai n. Tuberculosis, pulmonary consumption; காச நோய்வகை. (W.)

இராசசபை irāsa-sabai n. . King's assembly, durbar; அரசவை.

இராசசிங்கம் irāsa-siṅgam n. Illustrious monarch, a lion among kings; அரசசேறு.

இராசசின்னம் irāsa-siṅgam n. Insignia of royalty. அரசர்சின்னம்.

இராசசேகரன் irāsa-sēkaraṇ n. Chief of kings, paramount king; அரசர் தலைவன்.

இராசசேவை irāsa-sēvai n. 1. Royal service; அரசர்க்குச் செய்யும் பணி. (ஈடு, 2, 2, 10.) 2. Paying one's respects to a sovereign; அரசன் தரிசனம்.

இராசதண்டம் irāsa-taṇṭam n. Punishment inflicted by the king; state penalty; அரசன்சிட்சை.

இராசதண்டத்துக்குள்பட்டு (S.I.I. i. 84).

இராசதண்டனை irāsa-taṇṭanai n. Punishment inflicted by the king; state penalty; அரசன்சிட்சை.
இராசதண்டம்.

இராசதந்தம் irāsa-tantam n. Royal tooth, applied to the two central canine teeth; முன்வாய்ப்பல்.

இராசதந்திரம் irāsa-tantiram n. 1. State-craft, politics; அரசியல். 2. Science of government; அரசியல் நூல்.

இராசதருமம் irāsa-tarumam n. King's duties; rules or laws relating to a king's duties in respect of his government, etc.: அரசன் அறநெறி.

இராசதானி irāsa-tāṇi n. 1. Metropolis, capital, seat of government; தலைநகர். ஏகசக்ர மாப்புரக்கு மிராசதானி (பணவிடு. 69). 2. Province; மாகாணம். சென்னை யிராசதானி. Mod.

இராசநாகம் irāsa-nāgam n. King Cobra, being large or superior of its kind; நாகப்பாம்பு வகை.

இராசநோக்கம் irāsa-nōkkam n. 1. King's bent of mind, king's pleasure, disposition; அரசன் மனப்போக்கு. 2. Royal favour or clemency, graciousness; அரசன் கருணை.

இராசநோக்காடு irāsa-nōkkātu n. The final pains of child-birth, the most excruciating; கடைசியான பிரசவவேதனை. (W.)

இராசமானியம் irāsa-māṇiyam n. Royal gift of land, rent free; அரசரால் விடப் பட்ட இறையிலி நிலம்.

இராசமுடி irāsa-muṭi n. 1. Royal crown; அரசர் கிரீடம். 2. Artistic coiffure inclined to one side, occasionally used as an adornment for the head of the images of deities in Vaiṣṇava as well as Śaiva temples; சாயக் கொண்டை.

இராசமுத்திரை irāsa-muttirai n. Royal signet, government seal; அரசரில்ச் சினை.

இராசமோடி irāsa-mōṭi n. Royal grandeur; இராசகம்பீரம். (W.)

இராசரிகம் irāsarigam n. Government, administration, rule; அரசாட்சி.

இராசரிகப்புரட்சி irāsarika-p-puraṭci n. Anarchy; அரசாகம். Colloq.

இராசரிகம் irāsarigam-> ராஜரிகம் rājarigam n. [T. rājarikamu.] Rule, government; ஆட்சி.

இராசவட்டம் irāsa-vaṭṭam n. 1. Public matters, politics; இராச்சிய சமாசாரம். (W.) 2. Royal dignity; இராச தோரணை. நாளை வலியவருவா ரவருக் கிராசவட்ட மென்னடி (மதுரகவி).

இராசவமிசம் irāsa-vamicam n. Royal family, dynasty; அரசர் குலம்.

இராசவரிசை irāsa-varisai n. Royal honours; அரசர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பு.

இராசவல்லபன் irāsa-vallabaṇ n. One who has influence with the king; அரசனிடத்துச் செல்வாக்குள்ளவன்.

இராசவள்ளி irāsa-valli n. 1. Bitter gourd, cl., Momordica charantia; கொடிவகை. (மூ. அ.) 2. A large red species of yam; வள்ளிவகை. (J.)

இராசவாகனம் irāsa-vāgaṇam n. 1. Royal conveyance or vehicle; அரசனூர்தி. (பிங்.) 2. Palanquin; சிவகை. (சூடா.)

இராசவாய்க்கால் irāsa-vāy-k-kāl n. Main irrigation channel; தலைமையான நீர்க் கால்.

இராசவிரணம் irāsa-viraṇam n. Carbuncle; anthrax, being a big boil of more than ordinary size; இராசபிளவை.

இராசவிருட்சம் irāsa-viruṭcam n. Cassia. கொன்றை. (மலை.)

இராசவீதி irāsa-vīti n. King's high road; broad street of a capital city fit for royal processions; அரசர் பவனிவருதற்குரிய வீதி.

இராசவைத்தியம் irāsa-vaittiyam n. Medical treatment which does not entail any loss of the usual personal comforts of a patient, a method of treatment appreciated by princes; பத்தியமில்லாத வைத்தியம்.

இராசபதவி irāsa-patavi n. Rank of a king, kingship; அரசனிலை.

இராசபாட்டை irāsa-pāṭṭai n. King's highway, public road; போக்குவரவுக்குரிய பெருவழி.

இராசபாவம் irāsa-pāvam n. Kingliness; அரசத்தன்மை. (சிலப். 27, 53, அரும்.)

இராசபிளவை irāsa-piḷavai n. Carbuncle, being a large boil; anthrax; பெரிய விஷப்புண்.

இராசபுத்திரன் irāsa-puttiraṇ n. King's son, prince; கோமகன்.

இராசபோகம் irāsa-pōkam n. Lit. enjoyment fit for a king, princely happiness; அரசனனுபவத்துக்குரிய சுகம்.

இராசமண்டலம் irāsa-maṇṭalam n. Assembly of kings; அரசர் சங்கம். எங்கணு நெருங்கிவையும் இராசமண்டலங்களோடும் (பாரத. திரௌப. 18).

இராசன் irāsaṇ -> ராச ரāṭsa. adj. Of or belonging to the king, ராசசம்பாதி, க்ரேயசம்பாதி. ராசவாரு persons belonging to the kingly caste. க்ரேயஸு. ராசபுடமிரீடு a Kshatriya king. ராசபூசுரு தீடலீ சாவது a king's corpse will not fall alone; a proverb denoting that every great man's fall ruins many persons.

రాచమాల a Pariah who was formerly a క్షత్రియ. రాచవని or రాజకార్యముrāṭṣa-pani. n. A public affair, politics, a transaction, business. వ్యవహారము. రాచకొమరుడు or రాకొమరుడు rāṭṣa-komarudu. n. A king's son, a prince. రాజపుత్రుడు. రాచకొలము or రాకులము rāṭṣa-kolamu. n. The Kshatriya caste, క్షత్రియకులము. రాచకోడి rāṭṣa-kōḍi. n. A wild fowl with a beautiful purple plumage, an scarlet beak and crest; probably, the Black Ibis. రాచపుండు rāṭṣa-puṇḍu. n. A carbuncle రాజవ్రణము. రాచపుట్టుపు rāṭṣa-puṇṭuvu. n. A Kshatriya, క్షత్రియుడు. రాచయుసిరిక rāṭṣa-yusirika. n. A kind of Emblic Myrobalan. ఉసిరికలోభేదము. రాచరికము rāṭṣa-rikamu. n. Government, రాజరికము. రాచవాడు rāṭṣa-vāḍu. n. A Kshatriya. రాచవీడు rāṭṣa-vīdu. n. The capital of a king. రాజధాని. రాచిలుక rā-chiluka. n. The large red parrot. రాజకీరము. రాచూలి rā-ṭṣūli. n. A prince, or princess. రాజకుమారుడు, లేక, రాజపుత్రి.

రా [rā] rā. [Tel.] n. and adj. for రాచ (Pertaining to a king, of the king, royal. రాకులము the royal race, రాజవంశము, రాచకొలము. కొండరా the king of hills. రాజు the king of kings. రాకుమారి a king's daughter. రాజపుత్రి. రాకొమరుడు a king's son, a prince, రాజకుమారుడు. M. IV. i. 173. రాచందము raṭsandamu. n. Kingly style or dignity. రాచూలి rā-ṭṣūli. n. A prince, or princess. రాజకుమారుడు, లేక, రాజపుత్రి. రాచూలిబాణము a rocket.

ఇరాశా irāsā n.. 1. King; அரசன். 2. Name of a Telugu caste who, being kṣatriyas, style themselves Rādzu; ஒரு తెలుగుచిహ్నము. (C. and T. Vol. vi.)

ఇరాశాக்கిణై irāsākkinaḥ n. 1. King's edict, royal decree; அரசనాణై 2. Penalty of law; அரசత్తண்டణై.

ఇరాశాంగమ్ irāsāṅgam n. aṅga. 1. Requisites of regal administration, six in number, viz., పడె, కుడి, కుఱ్ఱ, అమెశ్శ, నట్ట, అరణ్; அரசకుక్రియ అంగములు. (కుఱ్ఱ, 381.) 2. Rule, government; அரசాட்சి.

ఇరాశాంగమ్ irāsāṅgam -> రాశాంగమ్ rāsāṅgam n. Kingship; அரச. రాశాంగత్తెలియనీయ వైదిక శాసనం (తామ్ర. ఆకార. 10).

రాశాంగమ్ rāsāṅgam ->రాజాంగమ్ rājāṅgam n. 1. Requisites of regal administration, six in number, viz., పడె, కుడి, కుఱ్ఱ, అమెశ్శ, నట్ట, అరణ్; அரசకుక్రియ అంగములు. (కుఱ్ఱ, 381.) 2. Rule, government; அரசాட்சి.

ఇరాశాతికారమ్ irāsātikāram n. Royal power or authority; அரசనాక్ క్రియ అతికారమ్.

ఇరాశాతిరాశన్ irāsāti-rāṣaṇ n. King of kings, emperor; அரசర్క కరశన్.

ఇరాశామంతిరి irāsā-mantiri n. Boys' game consisting in the mock trial of a thief by the king; ஒரு విణయబాంధు. (G. Tn. D. 105.)

ఇరాశా irāsā -> రాశన్ rāṣaṇ (vulgar usage) n. King, ruler; அரசన్.

ఇరాశా irāsā-> ఇరాశాని irāsāṇi n. 1. Royal falcon, prized for hawking, the varieties being red, white, blue and black: Falco peregrinator; వల్లూరు. 2. Crestless hawk-eagle, dark above and white beneath: Nisaetus bonelli: పరవై వకె. 3. Peregrine falcon: Falco peregrinus; పారి. 4. A title among Kallars 5.. Winged serpent; పరవైమానాకమ్. (నామధీ. 261.)

ఇరాశాని irāsāṇi -> రాజాని rājāṇi n. 1. Royal falcon, prized for hawking, the varieties being red, white, blue and black: Falco peregrinator; వల్లూరు. 2. Crestless hawk-eagle, dark above and white beneath: Nisaetus bonelli: పరవై వకె. 3. Peregrine falcon: Falco peregrinus; పారి. 4. A title among Kallars 5.. Winged serpent; పరవైమానాకమ్. (నామధీ. 261.)

(இராīrā)-> இராச irāsu & ராச rāsu (vulgar usage in Coimbatore). King.

ராச rāsu -> ராஜ rāju (vulgar usage) n. Telugu. Rāzu . A Telugu caste. .

ராஜ rāju -> రాజు [rāzu] rāḍzu. n. A king, prince, ruler. A lord, baron, earl, count, nobleman, ప్రభువు, ఎలవాడు, కత్రియుడు, కత్రియకులశ్రీస్తుడు. The moon, చంద్రుడు. రాజవారిసీమ Government land, సర్కారు భూమి. రాజ or రారేడు rā-rāḍzu. n. A king of kings. రాజులకు రాజు. An epithet of Kubēra and Duryōdhana, కుబేరుడు, దుర్యోధనుడు.

இராச irāsā-> இராசாத்தி irāsātti n. Queen; இராணி. Colloq.

இராசாத்தி irāsātti -> ராசாத்தி rāsātti Queen; இராணி. Colloq.

ராசாத்தி rāsātti -> ராஜாத்தி rājātti (Vulgar usage) n. Fem. of ராஜா. Queen இராணி.

இராச irāsā-> ராச rāsā n. 1. King, ruler; அரசன். (தக்கயாகப். 4, உரை.) 2. That which is most excellent of its kind; மிகச்சிறந்த-வன்-து.

இராச irāsu -> இராச்சியம் irācciyam n. 1. Kingdom, state, realm; அரசாளுந்தேசம். இராச்சியமு மாங்கொழிய (திவ். பெரியாழ். 4, 8, 4). 2. World; உலகு. (பிங்.) 3. Rule, reign; ஆளுகை. Chr.

இராச்சியம் irācciyam -> राज्यम् rājyam 1 Royalty, sovereignty; royal authority; राज्येन किं तद् विपरीतवृत्ते: R. 2.53;4.1. -2 A kingdom, country, an empire; R. 1.58. -3 Rule, reign, government, administration of a kingdom.

English realm "kingdom," O.Fr. *reigne*, L. *regnum* "kingship, dominion, rule, realm,"

English regimen "act of governing," from O.Fr. *regimen* (14c.), from L. *regimen* "rule, guidance, government

English regime (A government in power; administration) French régime, Old French, Latin regimen

English regiment Middle English, government, rule, Old French, Late Latin regimentum

English Region Anglo-Fr. *regioun*, O.Fr. *region*, L. *regionem* (nom. *regio*) "direction, boundary, district, country,"

இராச irāsā-> ராஜா rājā (Vulgar usage) n. 1. King, ruler; அரசன். 2. That which is most excellent of its kind; மிகச்சிறந்த-வன்-து. 3. A title of honour conferred by the Government; சர்க்கார் அளிக்கும் பட்டப்பெயர். Mod.

ராஜ *rāja*. adj. Royal; belonging to a king. Lunar, belonging to the moon. Chief, eminent. ராஜசಂಬంధமైన, చంద్ర సంబంధమైన, శ్రీష్ఠమైన, ముఖ్యమైన. "అరయ రాజానుగ్రహముగల్గుగాకేమి, కలువలదళ ములగె లువనోపు ." R. i. 124. రాజకము *rājakamu*. n. An assembly of kings. రాజులసమూహము. adj. Pertaining to Government. దివాణపు వారివల్ల సంభవించునది. An act of oppression by the government or by the king, as opposed to దైవికము evil regarded as a visitation of God. రాజక. దైవికములు casualties. రాజము *rajamu*. In composition denotes superiority (శ్రీష్ఠత్వము.) చాపరాజము a noble bow. "జమదగ్ని కతడిచ్చె చాపరాయుంబు." DRB. 603. "మఘరాజము" (N. ix. 200.) a noble sacrifice. రాజకార్యము *rāja-kāryamu*. n. A royal deed, politics. రాజయొక్కపని, దివాణపుపని. రాజగృహము *rāja-grihamu*. n. A palace. రాజయొక్కనగరు. రాజగృహము *rājatvam*. n. Royalty. రాజైయుండడము. రాజదంతము *rāja-dantamu*. n. A bright or chief tooth, *i. c.*, a fore tooth. ముందరిపల్లు. రాజధర్యములు *rāja-*

dharmamulu. n. The duties incumbent on a king. రాజనీతులు, విధివత్తుగా రాజు చేయవలసినపనులు. రాజధాని *rāja-dhāni.* n. A metropolis or royal residence. A presidency. రాజయొక్క ప్రధాననగరము. రాజబంధువులు the king's kinsmen. రాజభాగము the king's share, Government's share of produce. రాజనీతి *rāja-nīti.* n. Royal polity, civil and military government. రాజయొక్కధర్మము. రాజన్యుడు *rāja-nyuḍu.* n. A man of the royal or military caste, క్షత్రియుడు. రాజన్వంతము *rājan-vantamu.* adj. Having a good king (as a country.) రాజపత్ని a queen. రాజయొక్క భార్య. రాజపురోహితుడు a king's household priest. రాజవీజి *rāja-bīji.* n. One of royal descent. రాజవంశమునందు పుట్టినవాడు. రాజమార్గము *rāja-mārgamu.* n. The king's high way, a public road, ఘంటాపథము. పెద్దబాట. రాజమాషము *rāja-māshamu.* n. The pulse termed *Dolichos catjang.* అలచందలు. రాజయక్షము *rāja-yakshmamu.* n. Pulmonary consumption. క్షయరోగము. రాజయోగము *rāja-yōgamu.* n. A simple and easy mode of abstract meditationn, as distinguished from the austere and rigorous modes. రాజయోగి *rāja-yōgi.* n. One who practises the రాజయోగము. రాజయోగ్యము *rāja-yogyamu.* adj. Proper or suitable for a sovereign. రాజార్హమున. రాజరాజ or రాజరాజు *rāja-rāḍu.* n. An emperor, or universal monarch. రాజులరాజు. The god of riches, కుబేరుడు. Also, an epithet of Duryōdhana, దుర్యోధనుడు, and of the moon, చంద్రుడు. రాజరీతి *rāja-rīti.* n. Royal style. Also, Tinsel, హొన్నిత్రడి, కాకిబంగారు. రాజర్షి *rājarshi.* n. A man of the క్షత్రియ caste who by religious austerity has become a saint. రాచవాడై యుండినముని. రాజవంతము having a king. as a country. రాజవల్లభము *rāja-vīdhi.* n. A kind of cloth. B. D. iii. 102. రాజవీధి *rāja-vīdhi.* n. The main street of a town. పెద్దవీధి. రాజశేఖరము *rāja-sēkharamu.* n. A sort of cloth. BD. iii. 102. రాజవీధి *rāja-śrī.* n. A title like Mr. prefixed to names, రాజసర్పము *rājasarpamu.* n. A large species of snake. రాజసూయము *rāja-sūyamu.* n. A hecatomb or sacrifice performed by a monarch, after subduing other kings as in the case of Yudhistira and others. ఒకవిధమైన యజ్ఞము. రాజహంస or రాజహంసము *rāja-hamsa.* n. A white goose or swan with red legs and bill; perhaps the flamingo. ఎర్రనికాళ్లు మూతిగల తెల్లహంస. Also, a phrase for an excellent king, రాజశ్రీఘడు.. శివుడు. రాజాంగము *rāj-āngamu.* n. Government. ప్రభుత్వము. ఇప్పుడు ఆ రాజాంగము తలక్రిందులైనది that government is now upset.

రాశన్ *rāsaṇ* (vulgar usage) -> రాజ్జన్ *rājaṇ* n. King; அரசன்.

రాజ్జన్ *rājaṇ*-> రాజన్ *rājan* m. A king, ruler, prince, chief (changed to राजः at the end of Tat. comp.); वङ्गराजः, महाराजः &c.; तथैव सोऽभूदन्वर्थो राजा प्रकृतिरञ्जनात् R.4.12; -2 A man of the military casts; a Kṣatriya; Śi 14.14. -3 N. of Yudhiṣṭhira. -4 N. of Indra. -5 The moon; -6 Lord, master. -7 N. of Pṛithu. -8 A Yakṣa; -9 The Soma plant

aṇ is a Tamil masculine suffix (రాశన్ *rāsaṇ* & రాజ్జన్ *rājaṇ*) and the same is found in the word రాజన్ *rājan* borrowed by Sanskrit.

King - राजन् – rājan (नकारन्तः पुंलिङ्ग)			
Case विभक्ति	Singular एकवचन	Dual द्विवचन	Plural बहुवचन
Nominative	राजा rājā	राजानौ rājānau	राजानः rājānaḥ
Accusative	राजानम् rājānam	राजानौ rājānau	राजः rājñāḥ
Instrumental	राज्ञा rājñā	राजाभ्याम् rājābhyām	राजभिः rājabhiḥ
Dative	राज्ञे rājñe	राजाभ्याम् rājābhyām	राजभ्यः rājabhyaḥ
Ablative	राजः rājñāḥ	राजभ्याम् rājabhyām	राजभ्यः rājabhyaḥ

Genitive	राज्ञः rājñah	राज्ञोः rājñoḥ	राजसु rājasu
Locative	राज्ञि, राजनि rājñi, rājani	राज्ञोः rājñoḥ	राजसु rājasu
Vocative	राजन् rājan	राजानौ rājanau	राजानः rājānaḥ

Sanskrit pronouns are declined for case, number, and gender. Therefore राजन् rājan will also become “राजा rājā” & “राज्ञ”, rājña” formats in irregular ways. The format of “राज्ञ”, rājñ” is similar to राज्ञी rājñī (A queen).

राजन् rājan-> राज् rāj m. & राजः rājah 1 A king, chief, prince. -2 Anything best of its kind; सोऽम्बुजो हरिणाध्मातः सर्वप्राणेन शङ्खराट् Rām.7.7.1; (adjective also in this sense).

राज् rāj 1 U. (राजति-ते, राजित) 1 To rule, govern. -2 To direct, regulate. -3 To be the first or chief, be at the head.

राजकः rājakaḥ A little king, a petty prince.

राजकम् rājakam A number of kings or princes, a collection of sovereigns;

राजकीय rājakīya a. Kingly, royal.

राजता rājatā & राजत्वम् rājatvam Royalty, sovereignty, royal rank or position.

राजन् rājan-> राजन्यः rājanyaḥ 1 A man of the Kṣatriya caste, royal personage;

राजन्या rājanyā A lady of royal rank.

राजन्य rājanya a. Royal, kingly.

राजन्यकम् rājanyakam A collection of warriors or Kṣatriyas.

राजन् rājan-> राजन्वत् rājanvat a. Governed by a just or good king (as a country, as distinguished from राजवत् which simply means 'having a ruler');

राजायते rājāyatē Den. Ā. To act like a king, consider oneself a king.

राजसात् rājasāt ind. To the state or in the possession of a king.

राजन् rājan-> (राजनि rājani)-> (राज्ञि rājñi)-> राज्ञी rājñī 1 A queen, the wife of a king. -2 Yellowish-red brass. -3 N. of the wife of the sun. -4 N. of the western quarter; राज्ञी नाम प्रतीची Ch. Up.3.15.2.

இராயன் irāyaṇ n. 1. King; அரசன். 2. Caesar; ரோமைச் சக்கரவர்த்தி. (விவிலி. மார். 12, 14.)

இராயன் irāyaṇ ->ராயன் rāyaṇ n. 1. King. இராயன், இராவுத்த ராயன் (திருவாலவா. 28, 83). 2. Caesar. இராயன், 2. Chr. 3. Title of certain castes like Mādhva Brahmins; மாத் துவப்பிராமணர் முதலானோர் பட்டப்பெயர்.

Rai is a Jat clan or gotra found mainly in India's Punjab state and Pakistan's Punjab state. There were many big landlords among Vārendra and Rādhi brahmins alike, bearing titles such as Roy and Roy

Chowdhury. While Bhattāchārya literally meant 'experts of Vedic rituals', the Rāi/Roy, Choudhary and Roy Chowdhury were administrative titles, conferred not only on the Brahmin landlords, Rajas and/or zamindars, but also to landlords from other castes who owned and administered vast landed properties. Roy, Rai, Ray are found almost all Castes in Bengal and quite known title in bengalies

ರಾಯನ್ rāyaṇ-> रायः rāyaḥ A king, prince (often at the beginning or end of proper names;

राय rāy [Hindi] (nm) a king;

राय rāya [Marathi] m A king.

राया rāyā [Marathi] m A title of majesty or grandeur, assumed by blades, swells, opium-eaters &c. in speaking pompously.

இராயன் irāyaṇ ->இராயர் irāyar n. 1. Title assumed by the Vijayanagar kings; விஜயநகர வரசர் பட்டப்பெயர். 2. Caste title of Mahārāṣṭra and Mādhva and other Brāhmans; மகாராஷ்டிர மாத்துவப் பிராமணர் பட்டப்பெயர்.

இராயர் irāyar ->ராயர் rāyar n. [K. rāyaru, T. rāyalu.] 1. Title of Vijayanagar kings. இராயர், 1. 2. Title of certain Brahmins. இராயர், 2. 3. Title of certain Kaḷḷar and other castes; கள்ளர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்.

இராயன் irāyaṇ -> Old French *roi* "king,"

English. Royal mid-13c., from O.Fr. roial,

English. Viceroy person ruling as representative of a sovereign from M.Fr. *vice-roy*, from O.Fr. *vice-* "deputy" (vice) + *roi* "king

இராயன் irāyaṇ ->இராயணி irāyaṇi n. இராணி. Queen; அரசி. (W.)

இராயணி irāyaṇi -> இராணி irāṇi n. Queen, wife of a king, princess; அரசி.

இராணி irāṇi -> ராணி rāṇi (vulgar) n. (Pkt. rāṇī). 1. Queen; இராணி. 2. Princess; அரசகுமாரி.

Fr. *reINETte*, lit. "little queen," dim. of *reINE* "queen

रानी rānī [Hindi] (nf) a queen; beloved;

இராயன் irāyaṇ -> (இராகன் irāgaṇ) -> रागः rāgaḥ 1A king, prince. -2 The sun. -3 The moon.

English regent, O.Fr. regent, from M.L. regentem (nom. regens), from L. regens "ruler, governor

A regent, or regency council is a person or group of persons selected to act as head of state because the ruler is a minor, not present, or debilitated. The period of rule of a regent or regents is referred to as a regency. In a monarchy, a regent usually governs due to one of these reasons, but may also be elected to rule during the interregnum when the royal line has died out.

This was the case in Finland and Hungary, where the royal line was considered extinct in the aftermath of World War I. In Iceland, the regent represented the King of Denmark as sovereign of Iceland until the country became a republic in 1944. In the Polish-Lithuanian Commonwealth (1569–1795), kings were elective, which often led to a fairly long interregnum. In the interim, it was the Lithuanian Roman Catholic Primate who served as the regent, termed the "interrex" (Latin: ruler "between kings" as in ancient Rome).

In the small republic of San Marino, the two Captains Regent, or Capitani Reggenti, are elected semi-annually (they serve a six-month term) as joint heads of state and of government.

Occasionally, the term regent refers to positions lower than the ruler of a country. In the Dutch republic of the United Provinces, the members of the ruling class, not formally hereditary but de facto patricians, were known collectively as regenten (the Dutch plural for regent). In the Dutch East Indies, a regent was a native prince allowed to rule de facto colonized 'state' as a regentschap (that term). Consequently, in the successor state of Indonesia, the term regent is used in English to mean a bupati (local government official).

Currently there are only two renngaruling Regencies in the world, sovereign Liechtenstein and the Malaysian constitutive state of Tenu.

English Regal (regall), Middle English regal, Old French regal ("regal, royal"), Latin regalis ("royal, kingly"),

English regulate, L.L. regulatus, pp. of regulare "to control by rule, direct" (5c.), L. regula "rule

English Rex, Lat. rex (gen. regis) "king"

O.Ir. ri, Gaelic rìgh "a king;" Gaul. -rix "a king," in personal names, e.g. Vircingetorix; Goth. reiks "a leader;" O.E. rice "kingdom," -ric "king," rice "rich

(இராகன் irāgan) -> இராக்கினி irākkini & ராக்கினி rākkini n. Queen; இராணி. பாபிலோனென்பது ஒரு புராதனப்பட்டணம். ஏறக்குறைய ஆபிராகமின் காலத்திலே நிம்ரோத் என்பவனும் அவன் மனைவியாகிய செமிராமிஸ் என்பவளும் இப்பட்டணத்தையும் அதைச்சுற்றியுள்ள பாகங்களையும் ஆண்டு வந்தனர். நிம்ரோத் என்பவனே பூமியில் எழும்பின முதல் அரசன். அவனுடைய மனைவியாகிய செமிராமிஸ் என்பவளே முதல் ராக்கினி.

1. English Queen, O.E. *cwen* "queen, female ruler of a state, woman, wife

English Quean, young, robust woman," O.E. *cwene* "woman

Greek *gyné* "a woman, a wife; Armenian *kin* "woman;" O.C.S. *zena*, O.Pruss. *genna* "woman;" Goth. *qino* "a woman, wife; *qéns* "a queen

2. Latin, *rēgīna* (genitive *rēgīnae*); f, queen, princess (Later Latin, chess) queen

Catalan: reina, French: reine, Galician: raíña, Italian: regina, Portuguese: rainha, Romanian: regină, Sicilian: rìggina, Spanish: reina

3. kuini (queen, regal, reign) Maori

இரா irā -> (இராவு irāvu)-> ராவ rāv n. Title of Maharattas, Mādhva Brahmins, etc.; மகாராட்டிரர், மாத்துவப்பிராமணர் முதலிய சிலசாதியாரின் பட்டப் பெயர்.

ராவ rāv -> राव rāva [Marathi] m A king. Pr. राव नेणे सुकळ दुकळ. 2 As a title of honor it is affixed to the names of persons eminent as soldiers, clerks &c.; as बळ- वंतराव, माधवराव. Applied also to the master of a house or an establishment or to other respectable person. 3 A tribe or an individual of it among Shúdras

రావు *rāvu*. n. An honorific title like (Mr.) assumed by Vyāpari Brahmins or by the Velama caste in the North; as రామారావు, కృష్ణరావు, అప్పారావు, మానిక్యరావు. "తేజీరావు."

राव *rāv* [*Hindi*] (*nm*) a prince, title of the princes of certain former states of India.

راوت रावत *rāwat*, राऊत *rā'ūt*, राउत *rā'ut* s.m. Prince; chieftain, chief; hero, warrior;—a high caste of sweepers (who do not eat the leavings of others, as sweepers commonly do); an individual of that caste (cf. *mēh-tar*).

رؤائي رौताई *rautāī*, s.f. Chiefship, &c.

राव/राव is an Indian princely title cognate with Raja(King). It's also a royal surname across India, Pakistan, China, Taiwan, Italy and Brazil. Rao is also used as an addition to one's name or as a suffix to a male name in some places.

The majority of Raos in Pakistan are Muslim Punwar (Pawar) Rajputs and Chauhan Rajputs. Raos can be found all across Pakistan and are found in large numbers in the Punjab Province & as well as in Sindh. The Rao are famous for their customs, norms and traditions. Rao are very brave people, the majority of Raos are serving in Pakistan Armed Forces. Rao families prefer to marry in their own caste (Rao, Rana & Kaim Khani). They Speak Punjabi & Khari Boli in Punjab & in Sindh they known as Sindhi Rajput which is the addition in Sindhi Rajput after independence of Pakistan. In Sindh, Sindhi & Khari Boli is common language of Rao Family.

(இராவு *irāvu*)-> இராவுத்தன் *irāvuttan* n. 1. Cavalier, horseman, trooper; குதிரைவீரன். 2. Title of a certain class of Tamil-speaking Muhammadans; தமிழ் முகம்மதியரில் ஒரு பிரிவினரின் பட்டப்பெயர்.

Compare: அரசவாரியன் *arasa-vāriyan* n. Skilled rider, horseman; குதிரை நடத்துவோரிற் சிறந்தவன். (கலித். 96, உரை.)

இராவுத்தன் *irāvuttan*-> இரௌத்தன் *irauttan* n.. Trooper. இராவுத்தன். (W.)

இராவுத்தன் *irāvuttan*-> ராவுத்தன் *rāvuttan* n. 1. Horseman. இராவுத்தன், 1. சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே (கந்தரலங். 37). 2. A title. இராவுத்தன், 2. Loc.

ராவுத்தன் *rāvuttan*-> రవుతు *ravutu*, రాహుతు [*rāhutu*] , రాహుతు *rāhuttu*, రాహుతుడు *rāhuttuḍu* & రౌతు *rāhutu*. n. A trooper, a horseman. గుర్రపురౌతు." ఆపదివేపురు రాహుతులునొక్కపెట్ట." M. VI. iii. 217.

రౌతు *rautu*] or రవుతు *rautu*. [for Skt. రాహుతు.] n. A trooper, rider, horseman. గుర్రము నెక్కువాడు. రౌతుకొద్దీగుర్రము like rider like steed.

இராவுத்தன் *irāvuttan*-> இராவுத்தராயன் *irāvutta-rāyan* n. Leader of horsemen; குதிரைச் சேவகரின் தலைவன். (திருவாலவா. 28, 83.)

இராவுத்தராயன் *irāvutta-rāyan*-> இராகுத்தராயன் *irākutta-rāyan* n. Trooper, cavalier. இராவுத்தன், 1. இராகுத்தராயன் என்று (திருவாலவா. 28, 83, பிம்.)

இரு *iru*-> (இர *ira*) -> இற-த்தல் *ira-* intr. To pass by, elapse, as time; கழிதல். இறந்தநாள் யாவர் மீட்பார் (சீவக. 2616

இற-த்தல் ira -> இறை¹ irai n. 1. Height; உயரம். ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை (புறநா. 17, 27). 2. Head; தலை. (சூடா.) 3. Supreme God; கடவுள். இறை நிலையுணர்வரிது (திவ். திருவாய். 1, 3, 6). 4. Śiva; சிவன். (பிங்.) 5. Brahṁā; பிரமன். (பிங்.) 6. King, sovereign, monarch; அரசன். இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் (குறள், 547). 7. Eminence, greatness; தலைமை. (பிங்.) 8. Impartiality; justice; நடுவுநிலைமை. கண்ணோடா திறைபுரிந்து (குறள், 541). 9. [K. ere.] Any one who is great, as one's father or guru or any renowned and illustrious person; உயர்ந்தோன். (தொல். பொ. 256; திவா.) 10. Superior, master, chief; தலைவன். (திவா.) 11. Elder brother; தமையன். (பரிபா. 11, 8.) 12. Husband, as lord of his wife; கண வன். நப்பின்னைதக்கிறை (திவ். பெரியதி. 2, 3, 5). 13. [K. erake, M. ira.] Inside of a sloping roof, eaves of a house; வீட்டிறப்பு. குறியிறைக் குரம்பை (புறநா. 129). 14. Feather, quill; இறகு. (பிங்.) 15. Wing, plumage; சிறகு. 16. Death, dying, extinction; இறக்கை. (கலித். 18, உரை.) 17. Mango tree; மாமரம். (மலை.)

இறைகிழவன் irai-kīḷavan n. Ruler endowed with all kingly qualities; அரச னாதற்றன்மையையுடையவன். நில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே (பதிற்றுப். 54, 17).

இறைகூடு-தல் irai-kūṭu- v. tr. To rule over, exercise authority; அரசாளு தல். (பொருந. 79.)

இறைமகன் irai-magan n. 1. King; அரசன். இன்னுயிராகி நின்றா னிறைமகன் (சூளா. நகர. 31). 2. Ganēśa, son of irai, i.e. Śiva; விநாயகன். (பிங்.)

இறைமை irai-mai n. 1. Kingly superiority, eminence, celebrity; தலைமை. வீரங் குறைவரே யிறைமைபூண்டோர் (கம்பரா. மூலபல. 46). 2. Government, dominion; அரசாட்சி. பாண்டியற் குத் தன்னிறைமை முழுதுமீந்தான் (திருவிளை. அங்க. 27). 3. Divinity, divine nature; தெய்வத்தன்மை. அவனது இறைமைக்கு இழுக்காய் முடியும் (சி. சி. 8, 38, சிவஞா.).

இறைமையாட்டி iraimai-y-āṭṭi n. (இ றைமை + ஆள்). 1. Lady, mistress; தலைவி. (திவா.) 2. Queen; அரசி.

இறைமொழி irai-moli n. Answer, reply; மறுமொழி. அன்பர் கேட்க விறை மொழி கொடுத்து (திருவிளை. மண். 112).

இறையமன் irai-yaman n. Saturn whose elder brother is Yama; சனி. (பரிபா. 11, 8.)

இறை¹ irai -> இறையவன் iraiyavan n. 1. Chief; தலைவன். 2. God; கடவுள். 3. A leader among the gods; தேவர் தலைவன். இந்திரன் முத லிய இறையவர் பதங்களும். (குறள், பரி. உரைப்பா

இறை¹ irai -> இறையனார் iraiyanār n. A poet in the time of the third Saṅgam at Madura, popularly identified with Śiva; கடைச்சங்கத் தார் காலத்துப் புலவருள் ஒருவர். (குறுந். 2.)

இறை¹ irai -> இறையோன் iraiyōṇ n. 1. God; கடவுள். (திவ். திருவாய். 1, 3, 2.) 2. Śiva; சிவன். (திவா.)

இறை¹ irai -> இறைவன்¹ iraivan n. 1. Chief, master, superior; தலைவன். இவ்வு ரிறைவனை யிழந்து (சிலப். 22, 144). 2. Supreme God; கட வுள். இறைவன் மலரடி (பாரத. இராசகு. 146). 3. Viṣṇu; திருமால். (குறள், 610, உரை.) 4. Śiva; சிவன். (பரிபா. 11, 78, உரை.) 5. Brahṁā; பிரமன். (பிங்.) 6. King; அரசன். இறைவற் கிறை யொருங்கு நேர்வதுநாடு (குறள், 733). 7. Husband; lord, in relation to a wife; கணவன். நற்புலி தனக் கிறைவன் (திவ். பெரியதி. 2, 3, 5). 8. Elder, venerable person; மூத்தோன். (திவா.) 9. Preceptor; குரு. (பிங்.) 10. Wiry indigo. சிவ னார்வேம்பு. (மூ. அ.) 11. God, the all-abiding; எப்பொருளிலுந் தங்குதலுடைய கடவுள். (சிலப். 10, 184, உரை.)

இறைவி iraivi n. fem. of இறைவன்². 1. Pārvaṭī; உமை. (பிங்.) 2. Goddess Durga; துர்க் கை. (சிலப். 12, உரைப்பாட்டுமடை, உரை.) 3. Mistress, lady, queen; தலைவி. இந்துவின் றிருமுகத் திறைவி (கம்பரா. யுத். மந்திர. 94).

இறைவனிம்பம் iraivaṇimpam n. Wiry indigo. சிவனார் வேம்பு. (மலை.)

இறைவனெண்குணம் iraivaṇ-eṇ-ku- ṇam, n. The eight attributes of God, viz., பவமின்மை, இறவின்மை, பற்றின்மை, பெய ரின்மை, உவமையின்மை, வினையின்மை, குறைவிலறி வுடைமை, கோத்திரமின்மை. (பிங்.)

இறைவாகனம் irai-vāgaṇam n. Bull, Śiva's vehicle; இடபம். (பிங்.)

இறைவன் iraivaṇ->(இறைவடுiraivadu)->(ரேவடு revudu)-> ரீட ரēḍu. [Tel.] n. A King, lord, husband. ராஜ, வீர, நாடு. விலுபலரீட the king of serpents. கீடரீட lord of hills, the Himalaya

இரா irā-> இராட்டு irāṭṭu n. A king, அரசன். (ப.)

ratu (queen) Malay

இராட்டு irāṭṭu -> ராட்ட ரāṭṭu. n. A king. ராஜ. "கூழ்மன்குரட்டிலகுகு." T. i. 51. ராட்சதயுட

இராட்டு irāṭṭu -> ரட்ட radḍu. n. A kingdom. ராஜ்யம். "ராட்சதயுடனகுகு." A. vi. 108. டீ ராஜ. குறுகுருகு, ரட்ட.

ராட்சதயுடனகுகு.

இராட்டு irāṭṭu -> இராட்டிரம் irāṭṭiram n. (நாநார்த்த (.1. Country; தேசம் .2. Towns- folk; citizens;

நகரிலிலுள்ள சனம் .3. Portent; உற்பாதம்.

இராட்டிரம் irāṭṭiram-> ராட்டிரம் rāṭṭiram (vulgar usage) n. 1. Country; தேசம் .2. Towns- folk; citizens; நகரிலிலுள்ள சனம் .3. Portent; உற்பாதம்.. பர ராட்டிரத்து ராசாக்களுடைய (தக்கயாகப். 4, உரை).

ராட்டிரம் rāṭṭiram-> ராஜ் ரāṣṭram 1 A kingdom, realm, empire -2 A district, territory, country, region; -3 The people, nation, subjects;.

ராஜ்: rāṣṭrakah = 1 An inhabitant of a kingdom or country, a subject; -2 The ruler of a kingdom, governor.

ராஜ்: rāṣṭriḥ f., & ராஜ் rāṣṭrī 1 A female ruler. -2 Proprietress.

ராஜ்: rāṣṭrikah 1 An inhabitant of a kingdom or country, a subject; -2 The ruler of a kingdom, governor.

ராஜ் rāṣṭriya ராஜ் rāṣṭriya a. Belonging to a kingdom.

ராஜ்: rāṣṭriyah 1 The ruler of a kingdom, king; -2 The brother-in-law of a king (queen's brother); -3 An heir-apparent. -4 An officer in the kingdom;